

Când Veverița se trezește, este deja ziuă.
Se ridică din pat călcând și începe să
pregătească micul dejun. În toana cu
afune găsește misteriosul plic.

Tremurând, Veverița bate la ușo vizuinii.

– Întâi se aude dinăuntru.

Buna ei prietenă, iepuroaica, stă lungiță în pat. În brațele ei se adreacă căpșoarele puilor săi nou-născuți.

– Îmi pare rău că am întârziat, șovăie Veverița, emoționată de imaginea minunată.

– Tocmai ne-am trezit, zâmbeste iepuroaica. Ai scos la momentul perfect.

